

V GORI

Nigda smo kot nomadi
ovce v goru gonili,
suzi vele ronili
i bili po letih mladi,
pod leskon spali v hladi,
travu kosili,
zaramki nosili,
po kolibah delali dešpeti,
zvrčali brenti,
rasipali smeti,
ličili črvljeni žulji,
špijali va žmulji,
va sebi tugu njeli,
srce stiskali i trpeli,
va kolibah spali
i bolji život gatali.

Stara mat bi na ognjišči
useknjivala jelov luč,
a onda najednuč,
vetar kotoratu otpre
ona j velela
da su nigdi
va dimnjaki copre,
a kad bi puh tronogi prevrnul
da j niki bele zvrnul.
Kada bi simitir sanala
stara mat,
da oće prit nevolja
i rat.

Danas nij stare matere,
ni ditentva,
ni vještice,
kolib ni pićih poneštric
kroz ke bismo mogli
začaska
pošpijat
va ditentvi.